

geriget's Ordning afvigende Maade. Det vil imidlertid netop blive Tilfældet, naar Rigsdagen fastholder sine Anskuelser, thi da vilde Krigsforfatningen for Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen blive aldeles eens og forskjellig fra Kongeriget's. Det er netop det Modsatte af det, der har været Gjenstand for de sidste Aars Arbejder og Anstregelser, og det Modsatte af det, der er tilstiftet ved den Kgl. Kundgjørelse af 28de Januar 1852, at nemlig Holsteen ikke skal være nærmere knyttet til Slesvig, end det er til Kongeriget. Dette Maal vil aldeles forfølges, naar man for Kongeriget faaer en anden Ordning af Krigsvæsenet end for Hertugdømmernes Vedkommende.

Dersom Udskrivningsvæsenet i Kongeriget skulde henføres under de særlige Anliggender, maatte deraf følge Et af To: Enten vilde Børnepflichtsløvgivningen blive et særligt Anliggende for Kongeriget, og et Fællesanliggende for Hertugdømmerne; Kongeriget's Rigsdag vilde da i dette Anliggende faae udelukkende Indflydelse for Kongeriget's Vedkommende paa Udskrivningsvæsenet, og, isald der kom en Fællesrepræsentation istand, sammensat efter Folkemængden, hvilket jo ikke er umuligt, vilde Kongeriget tillige faae overveiende Indflydelse paa Ordningen af Udskrivningsvæsenet ogsaa i Hertugdømmerne — en saadan Uligghed i Rettigheder vilde vistnok i Hertugdømmerne ansees som utaalelig — eller ogsaa maatte Regjeringen forandre den slesvigiske og holsteenske Forsatnings Bestemmelser, betræffende dette Punct. Den slesvigiske Forsatning er allerede for ikke ret lang Tid siden emaneret fra Kongen, og der er al Grund til at antage, at den holsteenske vil blive ligeledes approberet af Kongen efter det Forslag, der har været forelagt for vedkommende Stænder i Hertugdømmet Holsteen. Skulde nu deri skee Forandring, vilde denne skee, ikke ifølge disse Landsdeles raadgivende Forsamlings Raad eller Forslag, men, fordi den danske Rigsdag saaledes vil have det. En saadan Tilbagegang vilde være ydmygende for Regjeringen og irriterende for hine Landsdele. Et saadant Skridt vilde være en Erkjendelse af Regjeringsens Svaghed; intet Ministerium vilde kunne

tilraade Kongen et saadant Tilbagegaaende, og Rigsdagen vilde ei heller kunne ønske det.

Jeg slutter derfor med at udtale det Ønske, det Haab, at Rigsdagen i dette Anliggende, som ikke i mindste Maade krænker nogen af Folkets Rettigheder, og i hvilket Anliggende Regjeringen, efter hvad der allerede er skeet, ikke kan vige tilbage, vil antage det foreliggende Ændringsforslag.

Væsfely: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig i Anledning af dette Forslag. Skjøndt det ikke har været min Hensigt at tage Ordet, forekommer det mig dog, at jeg bør henlede Opmærksomheden paa, at Ministeriet er i denne Sag fra Først af gaaet ud fra den Anskuelse at forelægge et Forslag, hvori blev foreslaaet de Forandringer i den danske Grundlov, som Ministeriet ansaae for ønskelige. Derefter har Folkethinget opstillet den Grundsatning, at der ved det Forslag, der skulde vedtages, kun skulde foretages saadanne Forandringer, som vare nødvendige, det vil sige, saadanne Forandringer, som ikke kunde undgaaes paa Grund af den Fællesforsatning, som muligvis engang vil komme. Nu have vi hørt de meget ærede Ministre, som idag have havt Ordet, saavel Premierministeren som Krigsministeren, udvikle, hvorledes det vilde være ønskeligt, hvis man vilde gaae ind paa det af Ministeriet stillede Ændringsforslag til § 2. Vi ere altsaa atter komne tilbage fra det Standpunct, som — saaledes opfattede idetmindste jeg den meget ærede Premierministers Ord ved Sagens første Behandling — Ministeriet senest har indtaget, nemlig, at de Forandringer, der vilde være at foretage, kun skulle være saadanne, der vare nødvendige med Hensyn til Fællesforsatningen; — Ministeriet er, siger jeg, kommen tilbage fra dette Standpunct igjen og er kommet ind paa det første, nemlig paa, hvad der maa ansees for ønskeligt. Nu forekommer det mig dog virkelig ikke, at det gaaer an i en Sag som denne, i en Sag af den Betydning som denne, at man under en Fortsættelse af Discussionen saaledes forandrer Standpunct. Der er dog Et, man maa holde fast paa; enten maa man foretage Forandringer, som ere ønskelige, eller kun foretage Forandringer, som ere nødvendige. For